

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Paulo primo heremita. Cap[itulum]. Ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse ianuarij occurrētibus Fo. xxxij.

De sancto Severino abbate. Cap. lvi.

Severinus abbas tēpore quo Artia rex hunorū defunctus est: in vtraq; pannonia et finibus danubij reb; turbatis: ac inter filios eius p regno obtinendo initio certamine de partibus orientis aduentēs in vicinia norici ripensis et pannonicorū paruo oppido: qd astartis dicit: morabat: agens angelicā vitā et tradens apostolicā doctrinā. hic spm; pphecie mirabile noscī habuisse. Nam subuersionē dicit oppidi ppter ciuū peccata dudū ante p̄dixit: et ciuib; eidē illudentib; inde discessit. Quo abente die et hora: quib; p̄dixerat: oppidū a barbaris subuersus est. Inde ad aliud castrū: qd dicit cōmagonis declinauit: qd a barbaris intus exstertibus: xpianisq; dominātib;: arctissima custodia seruabat: nullo ingredi vel egredi pmissio. Ipse autē nemē interrogare oppidū intravit et xpianis int; existentib; salutē p̄misit: et triduanam penitentia induxit. Die s̄o tertio facto martyro terremotu barbari deterrēt de oppido fugiētes: et subsidū ciuib; intrinsecus aduenisse putātes: nocte supueniēte se alterutrū hostes etiam stimātes mutuo seipos cedebāt. **E**iusmodi fauianis: quā fames opp̄serat: eo q̄ hyemis tpe danubio congelato victualia nauib; iuxta moe eodē deferrī nō valebāt: oratōe facta et glacie intēpestine resoluta nauib; victualib; onustis aduētiētib; ab inopia liberauit. Lūq; barbarorū rabies oīa loca occuparet: quocūq; sc̄tus int̄rosbar oppidū: illud ab incur su hostiū deus eruebat. **I**n castello cullulo locustas a cunctis: quos repleuerāt agris excussit: solo agro vni; ciuis excepto: eo q̄ ab eo monit; ad ecclesiam vna secū: ceteris cūctis ciuib; ad orationē pergerib;: venire contēpit. **I**n ioufaco oppido mulierē seminecē incolumē tradidit. **L**eptolum de mediolano sibi adductū a lep̄a mūdauit. **B**onū monachū barbarū natione ab oculo infirmitate curauit: et alia insignia miracula fecit. Die sui obit; triennio ante p̄dixit: et se defunctū inde transferri mādauit: eo q̄ ciuitas infestatione barbarica fuerat subuertēda: qd vt p̄dixerat per oīa euenit. Sicq; in monasterio: qd ipse cōstruxerat apud oppidū norici cū sub rege rugoz feuba in pace q̄nit. vi. idus ianuarij. Corpusc; ei; vt mādauerat translatū est mltis miraculis clarēs. Et in castello luculano qd ē litalia ap̄d ciuitatē neapolī p manū sancti victoris ep̄i iussu gelasij pape locatū est: vbi in eius noie monasteriū est constructum.

De sancto severino episcopo. Cap. lvii.

Severinus episcopus neapolitanus fuit: et frater beati martyris victorini ep̄i picrauonē. de quo dicit in eius festo quarto non. nouēbris.

Qui severinus post multarū virtutum ppetrationem et sanctitatu insignia: q̄nit in pace sanctitate plen; vi. idus ianuarij. hec ado.

De sancta Martiana virgine et martyre. Cap. lviii.

Martiana virgo et martyr et in suegritana fuit: q̄ ventēs cesaream: et videns in platea simulachrū otane confregit. Propter quod a iudicis detēta: cesa: et ad ipm; deducta est. Quam iudex in loco publico expositam gladiatori cuiādam illudendaz tradidit. Qui dū nocte ad ipsam ingredi veller: partes diuinitus se in terposuit: et ne ad eaz accedere posset. p̄hibuit. Tradit secūdo et tertio viris: et eis sicut et p̄mo similt; contingit. Deinde in harena bestijs subicitur: q̄ primū leo mansuetus effectus lingere cepit. Sed de consilio Bindarij archisynagogi iudeorū laxatur sibi taurus indomitus: qui oculum quidē virginis eruit: quam postmodum leopardus discerpam lacerauit. Sicq; immaculatum christo spiritum reddidit. Cuius corpus a fidelibus in ipsa ciuitate sepultum est. Dū autē archisynagogus domū rediisset: igne celesti cū omni familia et domo consumpt; est: que domus nunq; deinceps permanere potuit: sed in miraculi testimonium pluries reparata semper corrūt. Passa est autē virgo christi. v. idus ianuarij.

De sancto Marcellino ep̄o. Cap. lix.

Marcellinus episcopus anconitanus venerabilis vite fuit: cuius gressum dolore nimio podagra oraxerat: estq; familiares sui: sic vbi necesse esset: in manibus ferebant. Quadam s̄o die per culpam incurie ciuitas anconitana succensa est. Lūq; vehementer arderet: concurrerunt omnes: vt ignem extinguerēt: certatimq; proiicientibus aquam: sic flamma excreuerat: vt totius vrbis incendium minari videretur. Lūq; ignis iam partem vrbis non modicam consumpsisset: et obsistere nullus valeret: deductus in manibus episcopus familiaribus se portantibus: precepit vt contra ignem illum ponerent: quod et factum est: et ibidez positus est: vbi flamma ardentius incuberet. Lepit autē miro modo in se incendium retorqueri: ac si sui impetus reflexione clamaret: se episcopum transire nō posse. Sicq; flamma illo termino refrenata in semetipsa refriguit: et vitra cōtingere quicq; edificij non presumpsit. Quēnit autē in pace sanctus episcopus. v. idus ianuarij. hec Breg; primo dialog. cap. vi.

De sancto Paulo primo heremita. Cap. lx.

Paulus pri

Demus heremita: cuius vita scribitur Hieronymus? Feruente decessu persequente heremum vastissimam adijt: ubi. lxxij. annis: hominibus incognitus mansit. **P**aulus persecutiois immanitas: duobus recitatur exemplis. Duo enim christiani iuvenes comprehenduntur: quorum alter nudus melle perunctus: et ligatus sub ardore solis: muscarum et vesparum aculeis lacertandus exponitur: ut scabronum puncturis cederet: quod ignitas farragines supasset. Alter homo amenissimo viridario: vinculis manibus ac pedibus lecto sternitur: sibi quod puella speciosissima et impudica socias: que amplexibus et contagio iuuenes ad luxuriam prouocabat. Cum ergo ille mortuorum carnosos sensisset in carne: nec aliter se posset defendere: linguam dentibus percussam in faciem impudice expulit: et sic dolore tentationem suam gemitu: eamque confudit. Eodem tempore dum paulus inferiori thebaide oriundus annozumi. xvi. parentibus oratus cum sorore coniugata remansisset: et tantas martyrum strages audisset: territus seculum deseruit: et ad montem desertum confugit. Et in spelunca maxima: intra quam arbor palme vetustissime germinabat: et fons limpidissimus exurgebat: usque ad vite sue terminum incognitus mansit. Quomodo autem hoc tempore medio vixerit incognitum est. Cum autem paulus annozumi. cxliij. esset in heremo vite angelice ducens: et antonius annozumi. xc. in alta solitudine moraretur et cogitaret in animo suo. nullum ultra se monachorum in heremo consedissee: noctu sibi a domino reuelatur: alium in profundiori heremo se meliorem consistere: ad quem visendum deberet accedere. Qui senectutis sue oblitus et baculo sustentatus: cepit per siluam peragere. Et primo quidem obuium habuit hippocentorum hominem. s. equo mixtum: qui sibi viam dextera demonstrauit. Deinde obuium animalis fructus palmarum ferenti supra imaginem nominis: deorsum habens formam caprina: quem antonius intellexit esse demonem in tali forma gentiles rusticos decipientem. Et dum diem quasi vagando per heremum exegisset: nocte in oratione dormiit. Summoque diluculo eidem lupa ad radices montis aquam lambens apparuit: que ipsum ad cellam pauli perduxit. Sed dum intrans speluncam: et aure diligenter liquidum audiret auscultans pedem. s. lapide offendisset. Paulus antonionum sentis ostium firmavit. Antonius homo rogans: ut sibi aperiat: qui animalia recipiebat: asserens se nunquam recessurus: sed ibi potius moriturum: victus ergo paulus aperuit: et alter alterum ex nocte salutauit: in mutuos amplexus

ruunt: iuxta fontem confedentes quiescunt: et de multis colloquentes adiuuicem sermonem prebunt. Hora autem nona coruus ad eos aduolauit: et panem integrum eidem apposuit. Tunc paulus deo gratias agens dixit: volatilis illud quoddam die per annos. lx. panem dimidiatum apporrasse: sed tunc propter hospitium aduentum annonam dupli-casse. Inter eos placularis oris: quod dignior panem diuidere debeat: deferret paulus hospitium et antonius senior. Tandem ad vespertas in hoc conuentu: ut vterque manum apponat: et e regione versus panem diuidat. Deinde paululus ex aqua fontis gustantes: nocte in diuinis colloquijs transage-runt in somno. **C**umque mane paulus antonio suum obitum in proximo nunciasset: et ex hoc antonius ultra modum decesseret. Paulus ne ex suo obitu mens vtriusque tristaret: cogitauit illi remittere: ut sic expeditius posset ad deum migrare. **H**oc gaudium antonius: ut ad cellam suam rediens: pallium quod sibi arhanasius episcopus dederat: appor-taret: quo corpus suum mortuum inuolueret posset. **M**iram antonius: quod tale sibi secretum apparuit: ad cellam festinantius redijt: et pallio accepto velociter ad paulum repedare cepit: dubitans de eo quod sibi accidit. Et cum iam die illo et sequens periret: et iam triu horarum iter eidem restaret: vidit pauli animam nitentem inter prophetarum angelorum et apostolorum choros ad celestia cum splendore conuolantem. Et procedens velociter ad speluncam venit: et corpus genibus flexis vti orantem conspicit: se deceptum putauit: paulumque viuentem et orantem credidit. Et cum dudum obseruans mortuum aliquem non vidisset et mortuum cognouisset: post multas lacrymas corpore inuolauit: et exequias celebravit. **C**um autem sarculum non haberet: et quo terram foderet: ecce duo leones aduenerunt: et ad mensuram humani corporis foueas faciunt: et inclinatio capitis abierunt. Sicque antonius corpus terre condidit: et vestimentum de palmarum folijs contextum: quo paulus induebatur: assumpsit: et ad cellam suam rediens fratribus visa narrauit. **F**actis vestibus ex deuotione in solenitatibus vtebatur. **Q**uoteuit autem paulus in domino iiii. idus ianuarii circa annum dñi. cclxxvii.

Paulus monachus

Dimplex cognoscit discipulum antoniam fuit: qui dum rusticus esset inuenta vtrorum in crimine adultero dimisit: et heremus petens antonio adhaesit. Qui prima nocte sue conuersionis: ut probaret illum: iussit antonius ut se expectaret: qui tribus diebus ante celle ostium orans permansit: magistrum expectans: nec dies est: nec rore noctis motus est. Dum autem in conuentu fratrum ex simplicitate interrogasset: ante christus prior esset prophetus: mandauit ei antonius ut taceret: et obstinatissime